

for varebiler, der er 2 år gamle eller ældre, medfører, at der ikke længere skønnes behov for årlig teknisk kontrol af varebiler, der er 5 år gamle eller ældre, jfr. herom nedenfor under pkt. 11.

Ad C:

Efter de gældende administrative forskrifter skal statens bilinspektion ved syn af køretøjer kontrollere, at det fremstillede køretøj er i en færdselssikkerhedsmæssig forsvarlig stand, samt at reglerne om køretøjers indretning og udstyr i øvrigt er opfyldt. Som nævnt ovenfor må en hensigtsmæssig anvendelse af statens bilinspektions synskapacitet i første række udnyttes til at kontrollere de køretøjskomponenter, der er af vital betydning for færdselssikkerheden (bremser, styretøj og bærende dele) på så mange køretøjer som muligt.

I dag anvendes synsresultatet »omstilling« i meget vid udstrækning, jfr. beretningen side 28, hvorefter ca. 50 pct. af de syn, der er udført i 1978 og 1979, havde dette synsresultat.

Efter den nye struktur for synsarbejde skal »omstilling« alene anvendes med hensyn til mangler ved bremser, styretøj og bærende dele, og dette synsresultat vil fremover blive anvendt i væsentlig mindre udstrækning, end tilfældet er i dag. Fejl og mangler ved øvrige komponenter vil blive anført som »påpegede mangler, der snarest skal rettes«. For at tilskynde fremstillerne til allerede ved 1. gangs fremstillingen at lade køretøjet istandsætte således, at det vil kunne godkendes straks, vil der blive indført regler om betaling af gebyr for omstilling. Den hidtidige ordning med, at omstillersyn er gratis, vil således blive afskaffet.

Efter ændringen vil det være op til den enkelte ejer/bruger at lade konstaterede mangler (med undtagelse af mangler vedrørende bremser, styretøj og bærende dele) udbedre, idet udbedringen ikke vil blive kontrolleret af statens bilinspektion. Det er justitsministeriets opfattelse, at der ikke kan næres afgørende betænkeligheder ved denne ændring, idet det allerede efter de gældende bestemmelser påhviler ejeren/brugeren under strafansvar at holde sit køretøj i forskriftsmæssig stand. Hertil kommer, at der fortsat vil ske en stikprøvevis kontrol ved landevejseftersyn.

Ad D:

Ud over den omlægning af synsarbejdet, der følger af den indskrænkede anvendelse af »omstillersyn«, er det forudsat, at der bl.a. sker følgende ændringer af de administrative forskrifter om gennemførelse af det enkelte syn:

1. Tilsigelse til teknisk kontrol udformes således, at den indeholder de køretøjstekniske data,

som skal foreligge ved gennemførelse af syn, ligesom der på tilsigelsen vedhæftes en kontrolrapport, der skal erstatte de eksisterende mangellister.

2. Udformningen af kontrolrapporten forenkles i forhold til den eksisterende mangelliste, således at der ved synet alene skal angives, hvilke hovedkomponenter der er behæftet med mangler og fejl i modsætning til mangellistens relative præcise angivelse af, hvor der er konstateret mangler og fejl.
3. Den eksisterende ordning med betaling af synsgebyr ved stempelmærker afskaffes, og i stedet indføres en ordning med betaling via postgiro.

Indførelsen af betaling gennem postvæsenet vil være en mere praktisk betalingsform for den enkelte ejer/bruger og forventes at give en tidsmæssig besparelse for bilinspektionen, idet den eksisterende betaling ved hjælp af stempelmærker erfaringsmæssigt giver vanskeligheder af praktisk karakter. Gennemførelse af de nævnte ændringer af de administrative forskrifter for statens bilinspektions kontrolarbejde indebærer endvidere en præcisering af statens bilinspektions erstatningsansvar, idet det understreges, at synsarbejdets formål i første række er at varetage offentlige hensyn til færdselssikkerheden. Dette sker ved en kontrol af de færdselssikkerhedsmæssigt set mest vitale komponenter: Bremser, styretøj og bærende dele. Statens bilinspektions kontrol af køretøjer har således fortsat ikke karakter af en udtømmende gennemgang af, om enhver del af køretøjet er i nøje overensstemmelse med de gældende regler om køretøjers indretning og udstyr. Synsresultatet »godkendt« eller »godkendt med påpegede mangler«, der nærmere angives, er således fortsat ikke nogen garanti for køretøjets samlede vedligeholdelsesmæssige stand. Udformningen af kontrolrapporten vil, som nævnt, blive forenklet og vil derfor være medvirkende til at understrege, at statens bilinspektions opgaver er af færdselssikkerhedsmæssig karakter og ikke en køberetlig garanti for fremstilleren. Efter retspraksis ifalder staten kun erstatningsansvar, såfremt der ved synet er overset en mangel af væsentlig betydning for færdselssikkerheden, og der er tale om grov forsømmelse fra statens bilinspektions side.

11. Den fremtidige struktur i statens bilinspektions synsarbejde.